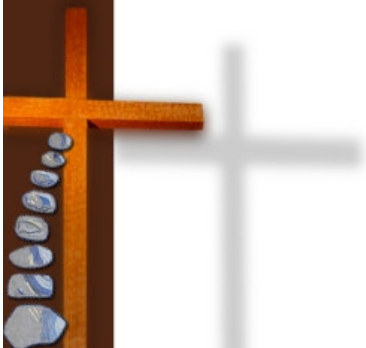

Zondag 28-09-2014 10.00u
eredienst
Voorganger: Ds Laseur (wijkpredikant)
Thema: Gebedsleven!

Preek

Prediking n.a.v. : Genesis 24: 12a en 63a (HSV)

Toen zei hij: Here, God van mijn heer Abraham, laat het mij vandaag toch gebeuren en bewijs Abraham, mijn heer, uw goedertierenheid. Izaäk ging tegen het vallen van de avond naar buiten om te bidden in het veld.

Niets houdt gemoederen van ouders vaak zo bezig als het uitblijven òf juist het hebben van relaties bij hun kinderen. Het liefst zien ze hen bij leven nog goed terecht komen. Zo keek Abraham naar zoonlief Izaäk. Deze was met zijn veertig jaar niet meer zo piep. Wat werd moeder en echtgenote Sara ook hierin nà haar dood gemist.

Abraham heeft zelfs een poos gedacht, dat zijn dienaar Eliëzer ergens zijn erfgenaam zou worden (Gen.15:2). Als hij op reis gaat om voor Izaäk een bruid te zoeken, eist hij eerst een eed van trouw van hem. Twee dingen moet Eliëzer beloven. Izaäk mag niet terug naar het land van ooit. En diens dochter is géén ‘second option’.

Zo zien we Eliëzer in plaats van Izaäk zelf op stap gaan. Je zou bijna denken: ‘Bleu, bleu, l’ amour est bleu!’ In onze dagen worden ouders in negen van tien gevallen níet betrokken bij de partnerkeuze van hun kinderen. Maar hier vindt meteen een overkill aan bemoeienis plaats. Ja, knecht zoekt vrouw voor de zoon van de baas!

Ergens een ‘mission impossible’ tenzij God de missie mogelijk maakt. Met woorden van de tekst van vandaag: *Toen zei hij: Here, God van mijn heer Abraham, laat het mij vandaag toch gebeuren.* Bidden krijgt hier trekken van: vriendelijk, doch dringend bij God je wensen-lijstjes indienen. Eliëzer heeft nog géén amen gezegd òf...

Zijn gebed wordt verhoórd: er komt een meisje aangestapt. Rebekka: kleindochter van Abrahams broer Nahor. Ja, soms schrikken we er van, dat God ons gebed zekerder verhoort dan dat wij écht in ons hart hopen dat Hij ook doen zal wat wij vragen (H.C.,Zd.52,Ant.129). Wie ziet nú nog de partner als ‘komend uit Gods hand’?

Heel bijzonder is, dat er ook naar de mening van Rebekka gevraagd is (vs.57). Ja, zoals aartsvader Abraham ooit in geloof uit zijn vaderhuis vertrokken is, zien we aartsmoeder Rebekka hetzelfde doen vanuit het moederhuis. Knecht Eliëzer neemt haar mee en ziet er helemaal Gods leiding in. En hoe ziet ‘het zoontje van de baas’ dat?

Hij zit vaak op de uitkijk bij bron met de speciale naam: Lachai-Roï: de Levende ziet mij! Dezelfde plaats waar Hagar, zwanger van Ismaël, God ooit als heel nabij ervaren heeft (Gen.16:13). Kunnen wij ‘t óók: God als nabij ervaren? Of is Hij juist ver weg? Hoe beleefde Izaäk dat in zijn leven? Tot dan toe nog steeds zónder partner!

Of had hij in stilte tóch wel een Partner? Hoor tweede deel van tekst: *Izaäk ging tegen het vallen van de avond naar buiten om te bidden in het veld.* Izaäk ging dagelijks welbewust naar God toe. Dat wordt óók gezegd van die ándere Zoon van Abraham: Jezus Christus. Niet altijd begrijpen we waarom de Zoon van God ‘t nodig had.

Immers bidden om vergeving hoefde Hij niet. Evenmin om de gunst van Z’n Vader, want daarvan wist Hij zich verzekerd als Zijn lieveling. Maar ook al werd Jezus door anderen gezocht (Mc.1:37;Lc.2:48): één ding wist Hij. Niets is sterker dan de stilte (citaat Stef Bos). Juist van daaruit dingt hemelse Bruidegom naar hart van Bruid.

Zondag 28-09-2014 10.00u

eredienst

Voorganger: Ds Laseur (wijkpredikant)

Thema: Gebedsleven!

Immers zo zijn ook wij als gemeente bedoeld om voor de Zoon van de Baas te zijn. Als een Bruid, die danken mag voor hemelse Bruidegom. Om Zijn kerk als Bruid te werven, kwam Hij ten hemel af. Hij, die door Zijn sterven haar het leven gaf (Bundel1938:Gez.112:1). Dankzij relatie met deze Levende is géén mens alleen...Amen